

Udgift, der vil opstaae for Statskassen, ikke saa stor, som den maaskee kunde synes, idet jeg har tilladt mig at forhøje det sidste Tal. Beseer man nemlig Forslaget ret, vil man finde, at efter Udkastet, saaledes som det foreligger, vil det foreslaaede Tillæg ikke kunne oppebæres i sit fulde Omfang højere end til en Gage af 650 Rbd. Det seer ud, som om man med en Gage indtil 800 Rbd. kunde erholde et Tillæg; men det er ikke Tilfældet, kun med en Gage af indtil 650 Rbd. kan man opnaae det her opførte Tillæg; efter 650 Rbd. mindskes det lidt efter lidt — uagtet det egentlig ikke siges, men det er dog Tilfældet — indtil det standser ved 800 Rbd. Jeg havde nu troet, at, dersom man vilde give et Tillæg, saa kunde man ogsaa give det til Folk, som accurat have 800 Rbd.; thi disse kunne ofte have det knapt nok efter deres Stilling. Paa den anden Side vil jeg villig indrømme, at en saadan Grændsebestemmelse er aldeles vilkaarlig, og berøer paa et individuelt Skjøn, men aldrig kan blive et Principspørgsmaal, og jeg skal derfor ikke opholde mig længere derved. Jeg troer heller ikke, at mit Forslag vil blive dyrere for Statskassen end f. Ex. Udvalgets Fleertals Forslag. Man maa nemlig betænke, at det Spring mellem 4 og 500 Rbd. vistnok vil forarsage endel Udgifter, som jeg troer vil give Folk Hjælp, som mindre trænge dertil. Dernæst ere ogsaa Udvalgets Procenter noget højere end mine. Tager jeg Tallet 650 Rbd., og sammenligner det med det Resultat, det vilde give efter de forskjellige Forslag, saa vil Forholdet omtrent stille sig saaledes: Efter Finantsministerens Forslag vil den, som har 650 Rbd. i Gage, faae 795 Rbd., eller et Tillæg af 145 Rbd.; efter Fleertallets Forslag vil han faae 755 Rbd., eller et Tillæg af 105 Rbd., og efter mit Forslag vil han faae 730 Rbd., eller et Tillæg af 80 Rbd. Sammenligner man nu den Variaten, som finder Sted med Hensyn til Procenterne paa de mellemliggende Stadier, saa troer jeg, man vil indrømme mig, at det for Statskassen ikke vil være dyrere end Fleertallets Forslag; og jeg har den Mening, at det er billigere fordeelt. Det er naturligvis en Sag, hvorom der ikke kan

disputeres, og jeg udtaler kun min subjective Mening; men, dersom Thinget maatte dele den her udtalte Tanke, skulde min Anmodning være den, at det vil stemme mod alle de andre Forslag, og derimod antage de Forslag, som jeg har stillet til Udkastets § 1.

**P. Knudsen:** Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Rothe) henviste mig til, at jeg skulde forhøre mig hos Manufacturhandlerne, om deres Varer ikke vare meget dyrere nu end før. Jeg har forhørt mig hos dem, og kan faae dem for samme Pris som for 3 Aar siden, idetmindste alle de Varer, jeg behøver, men maaskee den ærede Taler meente Luxusgenstande, f. Ex. Silkevarer og alt Saadant, som de store Herrer bruge, men som vi Smaa kunne undvære; det kan gjerne være, at saadanne Ting ere dyrere nu end for 3 Aar siden, det vil jeg ikke modsiges, men derfor kunne vi ikke give Embedsmændene Tillæg. Brændet troede den ærede Rigsdagsmand ogsaa var dyrere nu end tidligere; men det kan jeg heller ikke skjønne, man kan faae en Favn Brænde fra 9—14 Rbd. efter dets forskjellige Bestaffenhed, og det er det Samme, som det kostede for 3 Aar siden. Men vi bør dog vistnok ogsaa tage en lille Smule Hensyn til alle dem, der skulle betale det, der saaledes tildeles som Lønningstillæg. Hvor meget har Bonden vel at leve af i dette Aar? Jeg veed, at der er flere Egne paa Landet, hvor man kun har avlet det halve Foder imod forrige Aar, saaledes, at de have maattet stille sig af med det Halve af deres Besætning. Hvad Skade er det ikke for Bonden, naar han til Foraaet skal indkjøbe denne Besætning igjen, og saa maa betale det Dobbelte derfor, af hvad han ellers havde Behov. Desuden er der mange Steder, hvor der ikke er avlet mere end  $\frac{1}{4}$  af det Korn, man ellers har avlet, saa at Bonden endogsaa kan komme til at kjøbe 4, 5 eller 6 Tdr. Rug, men alligevel maa han betale sine Statter og Afgifter. Dem spares han ikke for. Det forekommer mig, at der kunde være ligesaa god Grund til at give en saadan Mand Noget, for at han ikke skulde komme i den yderste Armod; thi han er vist ligesaa nær derved som de,